

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi”

Elders Dīters F. Uhtdorfs
no Divpadsmit apustuļu kворuma

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

It wasn't.

Mūsu mīlestība uz Dievu un Viņa bērniem ir spēcīga liecība pasaulei, ka šī patiesi ir Glābēja Baznīca.

Pirms daudziem gadiem mēs ar māsu Uhtdorfu ceļojām pa Vācijas dienvidiem. Tas bija īsi pirms Lieldienām, un mēs uzaicinājām labu draudzeni, kura nebija Baznīcas locekle, pievienoties mums svētdienas dievkalpojumā. Mēs mīlējām šo dārgo draudzeni, tāpēc bija normāli un dabiski dalīties ar viņu tajā, ko mēs jūtam pret Glābēju un Viņa Baznīcu, un aicināt viņu nākt un redzēt! Viņa pieņēma uzaicinājumu un pievienojās mums tuvējās draudzes sanāksmēs.

Ja esat kādreiz pirmo reizi atveduši draugu uz baznīcu, droši vien varat saprast, kā es jutos tajā svētdienas rītā. Es gribēju, lai viss izdotos perfekti. Mūsu draudzene bija ļoti izglītots, garīgs cilvēks. Es ļoti cerēju, ka šīs draudzes sanāksmes viņai radīs labu iespaidu un labi pārstāvēs Baznīcu.

Draudze tikās dažās īrētās telpās pārtikas veikala otrajā stāvā. Lai tur nokļūtu, mums nācās kāpt pa kāpnēm ēkas aizmugurē, kur bija jūtams spēcīgs aromāts no veikālā uzglabātajām precēm.

Kad sākās Svētā Vakarēdiena sapulce, es domāju par savu draudzeni, kura to piedzīvoja pirmo reizi, un es nevarēju nepamanīt lietas, kas lika man nedaudz izbīties. Piemēram, dziedāšana nepavisam neizklausījās pēc Tabernakla kora. Svētā Vakarēdiena laikā bija dzirdami nemierīgi, trokšņaini bērni. Runātāji centās, kā varēja, taču viņi nebija prasmīgi publiskās uzstāšanās meistari. Es visu sanāksmi neērti jutos, cerot, ka varbūt svētdienas skolā būs labāk.

Tā nebija.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the earth." Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with

Visu rītu es uztraucos par to, ko mūsu draudzene domā par šo baznīcu, uz kuru mēs viņu bijām atveduši.

Pēc tam, kad braucām mājās, es pagriezos, lai parunātos ar mūsu draudzeni. Es gribēju paskaidrot, ka šī ir tikai viena maza draudze un tā patiesībā nepārstāv Baznīcu kopumā. Bet, pirms es paspēju pateikt kaut vārdu, viņa ierunājās.

„Tas bija brīnišķīgi,” viņa teica.

Man trūka vārdu.

Viņa turpināja: „Es esmu pārsteigta par to, kā cilvēki jūsu draudzē izturas cits pret citu. Šķiet, ka viņi visi nāk no dažādām vidēm, un tomēr ir skaidrs, ka viņi patiesi mīl viens otru. Es iedomājos, ka Kristus vēlas, lai Viņa Baznīca būtu šāda.”

Es ātri vien nožēloju savu nosodošo attieksmi. Biju vēlējies perfekti organizētas sanāksmes, lai pārsteigtu savu draudzeni. Taču šīs draudzes locekļi bija panākuši perfektu sirds mīlestības, laipnības, pacietības un līdzjūtības garu.

Lai arī ticība varētu pieaugt uz zemes

Mani dārgie brāļi un māsas, mani dārgie draugi, es mīlu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Šī ir Glābēja patiesā un dzīvā Baznīca, un tā māca atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību. Šeit mājo Viņa priesterības spēks un pilnvaras. Jēzus Kristus personīgi vada šo Baznīcu, caur kalpiem, kurus Viņš ir aicinājis un pilnvarojis, un caur dzīvu pravieti, prezidentu Raselu M. Nelsonu. Glābējs ir devis pēdējo dienu svētajiem unikālu misiju — pulcēt Dieva bērnus un sagatavot pasauli Glābēja Otrajai atnākšanai. Es liecinu, ka tas viss ir patiesība.

Taču ir svarīgi atcerēties, ka tad, kad lielākā daļa cilvēku pirmo reizi saskaras ar Jēzus Kristus Baznīcu, viņi nedomā par priesterības pilnvarām, priekšrakstiem vai Israēla sapulcināšanu. Tas, ko viņi, visticamāk, pamanīs, galvenokārt ir tas, kā viņi jūtas, kad ir kopā ar mums, un kā mēs izturamies cits pret citu.

„Mīliet cits citu,” Jēzus teica. „No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi.” Ļoti bieži cilvēka pirmā liecība par Jēzu Kristu dzimst tad, kad viņš vai viņa sajūt mīlestību Jēzus Kristus mācekļuvīdū.

Glābējs paziņoja, ka Viņš atjaunoja Savu Baznīcu, lai „ticība ... pieaugtu virs zemes”. Tāpēc, kad cilvēki apmeklē mūsu Baznīcas sapulces, Glābējs vēlas, lai aizejot viņiem būtu stiprāka

stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I'm describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And "until the perfect day," there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn't feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn't yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don't fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: "If there are faults," it says, "they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God."

Can a book—or a church or a person—have "faults" and "mistakes" and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord's high standards, let's also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That's true for us as individuals, and it's true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are "of one heart and one mind." And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn't mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord's help, nothing is impossible.

Fit and Belonging

ticība Viņam! Mīlestība, ko mūsu draugi izjūt mūsu vidū, vedinās viņus tuvāk Jēzum Kristum! Tas ir mūsu vienkāršais mērķis katru reizi, kad mēs pulcējamies.

Ikvienam, kurš tiecas spēcīnāt ticību Kristum vai rast ciešāku saikni ar Debesu Tēvu, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā vajadzētu justies kā mājās. Uzaicināt viņus uz mūsu sanāksmēm var būt tikpat normāli un dabiski, kā uzaicināt viņus uz savām mājām.

Ideāls un realitāte

Tagad es saprotu, ka es raksturoju ideālu. Un šajā mirstīgajā dzīvē mēs reti kad piedzīvojam ideālu. Un „līdz tai pilnīgajai dienai” starp ideālu un realitāti vienmēr būs plaisa. Tātad, ko mums vajadzētu darīt, kad nav sajūtas, ka Baznīca būtu kā idilliska diena? Kad kāda iemesla dēļ mūsu draudze vēl nav izkopusi pilnīgu ticību vai mīlestību? Vai arī tad, kad mums šķiet, ka mēs tajā neiederamies?

Viena lieta, ko mēs nedrīkstam darīt, ir atteikties no ideāla!

Mormona Grāmatas titullapā ir ietverts šāds svarīgs brīdinājums: „Ja šeit ir kļūdas,” teikts tajā, „tās ir cilvēku kļūdas; tāpēc nenosodiet Dieva lietas.”

Vai kādai grāmatai — vai baznīcai, vai cilvēkam — var būt „trūkumi” un „kļūdas”, un tomēr tas var būt Dieva darbs?

Mana atbilde ir pārliecinošā!

Tāpēc, lai gan mēs ievērojam Tā Kunga augstos standartus, būsim pacietīgi cits pret citu. Nevienam no mums vēl nav pilnīgs, un mēs visi paļaujamies uz Glābēju, lai gūtu panākumus. Tas attiecas gan uz mums kā indivīdiem, gan uz Dieva valstību uz Zemes.

Tas Kungs mūs aicina ne tikai pievienoties Viņa valstībai, bet arī dedzīgi iesaistīties tās veidošanā. Dievs ir iecerējis tautu, kas ir „vienas sirds un viena prāta”. Un lai mēs būtu vienā sirds, mums ir jātiecas pēc šķīstas sirds, un tas prasāva mums sirds pārmaiņu.

Bet tas nenozīmē, ka man jāmaina sava sirds, lai tā atbilstu tavai. Tas nenozīmē arī to, ka tev jāmaina sava sirds, lai tā atbilstu manējai. Tas nozīmē, ka mums visiem jāmaina sava sirds, lai tā būtu saskaņā ar Glābēju.

Ja mēs to vēl neesam sasnieguši, atcerieties: ar Tā Kunga palīdzību nekas nav neiespējams.

Atbilstība un piederība

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Savior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people around you? That doesn't make you a misfit—it

Un, ja jums kādreiz šķiet, ka neiederaties, ziniet, ka tāds neesat viens. Vai mēs visi neesam nonākuši dzīves situācijās, kad jutāmies kā svešinieki? Es to esmu pieredzējis vairākas reizes. Kad man bija 11 gadi, mana ģimene bija spiesta pamest savas mājas un pārcelties uz svešu reģionu. Viss atšķīrās no tā, pie kā biju pieradis. Un mans akcents lika citiem bērniem saprast, ka es atšķīros no tā, pie kā viņi bija pieraduši. Laikā, kad man izmisīgi bija vajadzīga draudzība un piederība, es jutos vientuļš un izstumts.

Šeit, uz Zemes, lielākā daļa atšķirību, ko mēs pamanām, — atšķirības, ko daži no mums izmanto, lai iedalītu cits citu kategorijās, — ir saistītas ar pasaulīgām lietām: ārējo izskatu, tautību, valodu, apģērbu, paražām utt. Taču „Dievs uz lietām neskatās tā, kā cilvēki. Cilvēki skatās uz ārējo izskatu, bet Tas Kungs skatās uz sirdi.”

No Viņa skatpunkta viena kategorija ir svarīgāka par visām citām: Dieva bērns. Un mēs visi lieliski iederamies šajā kategorijā.

Tas ir dabiski, ka mēs vēlamies būt kopā ar cilvēkiem, kuri izskatās, runā, rīkojas un domā tāpat kā mēs. Tam ir sava vieta.

Bet Glābēja Baznīcā mēs pulcējam visus Dieva bērnus, kuri vēlas pievienoties un meklē patiesību. Mūs neapvieno mūsu ārējais izskats, politiskie uzskati, kultūra vai etniskā piederība. Mūs neapvieno mūsu kopīgā pieredze. Mūs vieno mūsu kopīgais mērķis, mūsu mīlestība uz Dievu un tuvāko, mūsu uzticība Jēzum Kristum un Viņa atjaunotajam evaņģēlijam. Mēs esam „viens Kristū”.

Vienotība, pēc kuras mēs tiecamies, nenozīmē to, ka visiem ir jābūt vienuviet, bet gan to, ka visiem jāskatās vienā virzienā — uz Jēzu Kristu. Mēs esam vienoti ne tāpēc, ka esam kur bijuši, bet gan tāpēc, kur cenšamies doties; nevis tāpēc, kas esam, bet gan tāpēc, par ko cenšamies kļūt.

Tāda ir Kristus patiesā Baznīca.

Viena miesa

Ja jūs mīlat Dievu, ja jūs vēlaties Viņu labāk iepazīt, sekojot Viņa Dēlam, tad jūs vieta ir šeit. Ja jūs dedzīgi cenšaties ievērot Glābēja baušļus — pat tad, ja jums tas neizdodas pilnībā, — tad jūs esat ideāli piemērots Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai.

Un ko darīt, ja esat atšķirīgs no apkārtējiem cilvēkiem? Tas nenozīmē, ka esat nepiemērots —

makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

tas jūs padara par vajadzīgu Kristus miesas daļu. Kristus miesā ir vajadzīgi visi. Ausis uztver to, ko acis nekad nespētu uztvert. Kājas dara to, ko rokas nevarētu paveikt.

Tas nenozīmē, ka jūsu uzdevums ir mainīt ikvienu, lai viņš būtu tāds pats kā jūs. Bet tas nozīmē, ka jums ir kas svarīgs, ko dot, un ka jums ir kas svarīgs apgūstams!

Viena balss

Katrā vispārējās konferences sesijā mēs esam svētīti ar talantīgu koru iedvesmojošu mūziku. Klausoties jūs varētu pamanīt, ka dziedātāji nedzied pēc vienādām notīm. Dažreiz melodiju dzied viena, dažreiz cita sekcija. Taču viņi visi sniedz savu ieguldījumu skaistajā skanējumā, un viņi ir pilnīgi vienoti. Katram kora dalībniekam ir viens un tas pats galvenais mērķis: slavēt Dievu un ielīksmot mūsu sirdis, tuvinot mūs Viņam. Katra prātam un sirdij jābūt vērstam uz vienu un to pašu dievišķo mērķi. Un, kad tas notiek, viņi patiesi kļūst par vienu balsi.

Ja vēl neesat Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis, aicinām jūs pievienoties mums, lai priecātos par Glābēja „dziesmu par mīlestību, kas pestī”. Jūs mums esat vajadzīgi. Mēs jūs milam. Baznīca kļūs labāka, ja jūs centīsieties kalpot Tam Kungam un Viņa bērniem.

Ja jūs jau esat apliecinājuši, kristoties un slēdzot derības ar Dievu, savu vēlmi „nākt Dieva pulkā un tikt saukti par Viņa tautu”, paldies, ka piedalāties šajā lielajā un dievišķajā darbā un palīdzat veidot Jēzus Kristus Baznīcu tādu, kādu Glābējs to vēlas.

Kā es uzzināju no savas draudzenes Vācijā, mūsu mīlestība uz Dievu un Viņa bērniem ir spēcīga liecība pasaulei, ka šī patiesi ir Glābēja Baznīca.

Lai Dievs mūs svētī, pacietīgi cenšoties dzīvot saskaņā ar tiem ideāliem, kurus mums ir izvirzījis mūsu Glābējs, Pestītājs un Skolotājs, — lai visi zinātu, ka mēs esam Viņa mācekļi. Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.